

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

**Brüsszel, 2017. február 23.
(OR. en)**

2015/0281 (COD)

PE-CONS 53/16

**DROIPEN 203
COPEN 367
JAI 1028
CODEC 1790**

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2017/... IRÁNYELVE

(...)

a terrorizmus elleni küzdelemről,
a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról,
valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 83. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹

rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ HL C 177., 2016.5.18., 51. o.

² Az Európai Parlament 2017. február 16-i álláspontja [(HL...)(a Hivatalos Lapban még nem tették közzé)] és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) Az Unió alapját az emberi méltóságnak, a szabadságnak, az egyenlőségnek és a szolidaritásnak, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásának az egyetemes értékei képezik. Az Unió a demokráciának és a jogállamiságnak a tagállamok által közösen vallott elvein alapul.
- (2) A terrorcselekmények jelentik az Unió alapját képező egyetemes értékek – az emberi méltóság, a szabadság, az egyenlőség és a szolidaritás, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok – egyik legsúlyosabb megsértését. A terrorcselekmények jelentik a demokrácia és a jogállamiság elleni egyik legsúlyosabb támadást is; ezek a tagállamok által közösen vallott elvek, amelyeken az Unió alapul.

- (3) A terrorizmus elleni küzdelem során a tagállamok által alkalmazott büntető igazságszolgáltatási válaszlépések sarokköve a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat¹. A valamennyi tagállamra nézve közös jogi keret, és különösen a terrorista bűncselekmények harmonizált fogalommeghatározása referenciaként szolgál az illetékes tagállami hatóságok közötti, a 2006/960/IB tanácsi kerethatározat², a 2008/615/IB³, és a 2005/671/IB⁴ tanácsi határozat, a 603/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵, valamint a 2002/584/IB⁶ és a 2002/465/IB⁷ tanácsi kerethatározat szerinti információcseréhez és együttműködéshez.

¹ A Tanács 2002/475/IB kerethatározata (2002. június 13.) a terrorizmus elleni küzdelemről (HL L 164., 2002.6.22., 3. o.).

² A Tanács 2006/960/IB kerethatározata (2006. december 18.) az információknak és bűnüldözési operatív információknak az Európai Unió tagállamai bűnüldöző hatóságai közötti cseréjének egyszerűsítéséről (HL L 386., 2006.12.29., 89. o.).

³ A Tanács 2008/615/IB határozata (2008. június 23.) a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről (HL L 210., 2008.8.6., 1. o.).

⁴ A Tanács 2005/671/IB határozata (2005. szeptember 20.) a terrorista bűncselekményekre vonatkozó információcseréről és együttműködésről (HL L 253., 2005.9.29., 22. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 603/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 180., 2013.6.29., 1. o.).

⁶ A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

⁷ A Tanács 2002/465/IB kerethatározata (2002. június 13.) a közös nyomozócsoportokról (HL L 162., 2002.6.20., 1. o.).

- (4) Az elmúlt években növekedett és gyors tempóban alakult át a terrorista veszély. A „külföldi terrorista harcos”-ként említett személyek terrorizmus céljából utaznak külföldre. A visszatérő külföldi terrorista harcosok fokozott biztonsági veszélyt jelentenek valamennyi tagállam számára. A több tagállamot érintő, közelmúltban elkövetett támadások és azok előkészítése külföldi terrorista harcosokkal hozható összefüggésbe. Ezenfelül az Unióra és tagállamaira nézve egyre nagyobb veszélyt jelentenek azok a személyek, akiket külföldön lévő terrorista csoportok ösztönöznek vagy utasítanak, de akik saját maguk Európában maradnak.
- (5) A 2178 (2014) sz. határozatában az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a külföldi terrorista harcosok egyre növekvő veszélyt jelentenek és az ENSZ valamennyi tagállamát felszólította arra, hogy biztosítsák az ezzel a jelenséggel összefüggésbe hozható bűncselekmények nemzeti joguk keretei közötti büntetendőségét. Az Európa Tanács ezzel összefüggésben 2015-ben kiegészítő jegyzőkönyvet fogadott el az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló Egyezményéhez.
- (6) Figyelembe véve a terrorista fenyegetések alakulását, valamint az Unió és a tagállamok nemzetközi jog szerinti jogi kötelezettségeit, valamennyi tagállamban tovább kell közelíteni a terrorista bűncselekmények, a terrorista csoporthoz kapcsolódó bűncselekmények és a terrorista tevékenységekhez kapcsolódó bűncselekmények fogalommeghatározását, hogy átfogóbb módon kiterjedjen azokra a magatartásokra, amelyek mindenekelőtt a külföldi terrorista harcosokhoz és a terrorizmus finanszírozásához kapcsolódnak. Az ilyen magatartásoknak akkor is büntetendőnek kell lenniük, ha azokat az interneten követik el, a közösségi médiát is beleértve.

- (7) Ezen túlmenően a terrorizmus határokon átnyúló jellege miatt a terrorizmus elleni küzdelemhez határozott koordinált válaszlépésekre és együttműködésre van szükség a tagállamokon belül és azok között, valamint az illetékes uniós ügynökségekkel és szervezetekkel, illetve azok között, ideértve az Eurojustot és az Europol-t is. Ennek érdekében az együttműködés céljára rendelkezésre álló eszközöket és erőforrásokat, így például a közös nyomozócsoportokat és az Eurojust által szervezett koordinációs értekezleteket hatékonyan kell igénybe venni. A terrorizmusra globális jellege miatt nemzetközi szinten kell választ adni, ezért az Uniónak és tagállamainak meg kell erősíteniük az érintett harmadik országokkal folytatott együttműködésüket. A határozott koordinált válaszlépésekre és együttműködésre az elektronikus bizonyítékok biztosítása és begyűjtése érdekében is szükség van.
- (8) Ez az irányelv kimerítő felsorolását tartalmazza számos súlyos bűncselekménynek, így például kitér az élet elleni bűncselekmények azon szándékosan elkövetett kategóriájára, amely terrorista bűncselekménynek minősülhet, amennyiben annak elkövetését olyan konkrét terrorista célok motiválják, mint a lakosság súlyos megfélemlítése, egy kormány vagy nemzetközi szervezet valamely cselekmény megtételére vagy annak megtételétől történő tartózkodásra való jogtalan kényszerítése, vagy egy ország vagy nemzetközi szervezet alapvető politikai, alkotmányos, gazdasági vagy társadalmi struktúráinak súlyos destabilizálása vagy lerombolása. Az ilyen szándékos cselekmények elkövetésével való fenyegetést is terrorista bűncselekménynek kell tekinteni abban az esetben, ha objektív körülmények alapján bizonyítható, hogy annak elkövetését ilyen terrorista célok elérése motiválta. Ezzel szemben például azok a cselekmények, amelyeknek célja, hogy kormányokat arra kényszerítsenek, hogy valamely cselekményt megtegyenek vagy valamely cselekmény megtételétől tartózkodjanak, anélkül azonban, hogy ezek a cselekmények szerepelnének a súlyos bűncselekmények kimerítő felsorolásában, ennek az irányelvnek az alapján nem minősülnek terrorista bűncselekménynek.

- (9) A terrorista tevékenységekhez kapcsolódó bűncselekmények jellegüknél fogva rendkívül súlyosak, mivel potenciálisan terrorista bűncselekmények elkövetéséhez vezetnek, és lehetővé teszik a terroristák és a terrorista csoportok számára, hogy büntetendő tevékenységeiket tovább folytassák és továbbfejlesszék, ami indokolttá teszi az ilyen magatartás bűncselekménnyé nyilvánítását.
- (10) A terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszítás bűncselekményének minősül többek között a terrorizmus dicsőítése és igazolása, illetve – például a terrorizmus áldozataival kapcsolatos – üzenetek vagy képi felvételek abból a célból online vagy offline módon történő terjesztése, hogy a terroristák ügye támogatást kapjon, vagy hogy a lakosságot súlyosan megfélemlítsék. Az ilyen magatartásnak büntetendőnek kell lennie, amennyiben az ilyen magatartás miatt terrorcselekmények esetleges elkövetésének veszélye alakulhat ki. Minden egyes konkrét esetben, amikor azt kell mérlegelni, hogy kialakult-e ilyen veszély, az ügy konkrét körülményeit kell figyelembe venni, így például figyelembe kell venni, hogy ki az üzenet szerzője és ki a címzettje, valamint azt is, hogy a cselekmény elkövetésére milyen összefüggésben került sor. A veszély nagyságát és hitelességét is figyelembe kell venni a nyilvános uszításra vonatkozó rendelkezésnek a nemzeti joggal összhangban történő alkalmazásakor.

- (11) A terrorista kiképzésben való részvétel bűncselekménnyé nyilvánítása kiegészíti a terrorista kiképzésben részesítés már most is létező bűncselekményét, és kifejezetten azokra a veszélyekre irányul, amelyeket a terrorista bűncselekmények elkövetésére tevőlegesen készülők, köztük a leendő magányos elkövetők jelentenek. A terrorista kiképzésben való részvétel magában foglalja ismeretek, gyakorlati készségek elsajátítását vagy dokumentáció beszerzését. A vonatkozó ismeretek – többek között az interneten keresztül vagy egyéb oktatóanyagok tanulmányozása révén történő – önálló megszerzését is terrorista kiképzésben való részvételnek kell tekinteni, amennyiben az aktív magatartás eredménye, és azt terrorista bűncselekmény elkövetésének vagy elkövetéséhez való hozzájárulásnak a szándékával követték el. Az eset valamennyi konkrét körülményének az összefüggésében erre a szándékra következtetni lehet például az információs anyagok típusából és azok tanulmányozásának a gyakoriságából. Ennek megfelelően terrorista kiképzésben való részvételnek lehet tekinteni a terrorista bűncselekmény elkövetésének a céljából robbanószerkezet-készítésről szóló kézikönyv letöltését. Ezzel szemben, ha az internetes oldalak megtekintésének vagy információs anyagok gyűjtésének háttérében mindössze legitim, így például tudományos vagy kutatási célok állnak, akkor ez a tevékenység ennek az irányelvnek az alapján nem tekintendő terrorista kiképzésben való részvételnek.

- (12) Figyelembe véve a veszély súlyosságát és különösen azt, hogy meg kell akadályozni a külföldi terrorista harcosok áramlását, bűncselekménnyé kell nyilvánítani a terrorizmus céljából az Unión kívülre történő utazást, amibe beleértendő nemcsak a terrorista bűncselekmények elkövetése és a terrorista kiképzésben részesítés vagy ilyenben való részvétel céljából, hanem a valamely terrorista csoport tevékenységeiben való részvétel céljából való utazás is. Nem feltétlenül szükséges ugyanakkor magát az utazást bűncselekménnyé nyilvánítani. Ezen túlmenően terrorizmus céljából az Unió területére történő utazás növekvő biztonsági fenyegetést jelent. A tagállamok úgy is határozhatnak, hogy az érintett tagállam területére terrorizmus céljából érkező személyek által jelentett terrorfenyegetést az előkészületi cselekmények bűncselekménnyé nyilvánítása révén kezelik, amely magába foglalhatja terrorista bűncselekmény elkövetése vagy ahhoz való hozzájárulás céljából tervek készítését vagy szövetkezést. Az ilyen utazást elősegítő mindenfajta cselekményt ugyancsak bűncselekménnyé kell nyilvánítani.
- (13) A tűzfegyverekkel, kőolajjal, kábítószerekkel, cigarettával, hamisított árukkal és kulturális javakkal folytatott tiltott kereskedelem, valamint az emberkereskedelem, a védelmi pénz szedése és a zsarolás a terrorista csoportok forrásszerzésének jövedelmező módjává vált. Ebben az összefüggésben a szervezett bűnözés és a terrorista csoportok közötti egyre szorosabb kapcsolat növekvő biztonsági fenyegetést jelent az Unió számára, ezért azt a büntetőeljárásokban résztvevő tagállami hatóságoknak figyelembe kell venniük.

- (14) Az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ közös szabályokat állapít meg az uniós pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára történő felhasználásának megelőzésére. Ezen, a megelőzést szolgáló megközelítésen túl a terrorizmus finanszírozását büntetendővé kell tenni a tagállamokban. A terrorista bűncselekmények elkövetését elősegítő támogató struktúrák felszámolása érdekében a bűncselekménnyé nyilvánításnak nem csak a terrorcselekmények finanszírozására kell kiterjednie, hanem a terrorista csoportok finanszírozására, valamint a terrorista tevékenységekhez kapcsolódó egyéb bűncselekményekre, így például a toborzásra és a kiképzésre, illetve a terrorizmus céljából való utazásra is.
- (15) A terrorizmushoz nyújtott bűnsegélyként és az arra való felbujtásként vagy terrorizmusfinanszírozásként büntetendővé kell tenni a tagállamokban a terrorizmusra irányuló, olyan személyeken keresztül anyagi támogatást, akik részt vesznek vagy közvetítőként járnak el szolgáltatások, eszközök és áruk szolgáltatásában, illetve szállításában, beleértve az Unióba való belépést vagy az onnan való kilépést magukban foglaló kereskedelmi ügyleteket – mint például jogellenesen eltávolított, archeológiai, művészeti, történelmi vagy tudományos jelentőséggel bíró kulturális javak eladása, megvétele vagy cseréje, amennyiben azok az eltávolításuk időpontjában valamely terrorista csoport ellenőrzése alatt álló területen voltak megtalálhatóak –, ha azokat annak ismeretében teljesítik, hogy ezeket az ügyleteket vagy az azokból származó hasznot részben vagy egészben terrorizmus céljára kívánják felhasználni vagy azokból terrorista csoportok hasznot húznak. A kulturális javak tiltott kereskedelme – mint a terrorista csoportok bevételi forrása – elleni eredményes küzdelemhez további intézkedésekre lehet szükség.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (16) Büntetendővé kell tenni a terrorizmus céljából való utazás kísérletét, valamint a terrorista kiképzésben részesítés és a terroristák toborzásának kísérletét.
- (17) Az ezen irányelvben foglalt bűncselekmények esetében a szándék fogalmának e bűncselekmények valamennyi tényállási elemére vonatkoznia kell. Egy cselekmény vagy mulasztás szándékos jellegére objektív, ténybeli körülményekből lehet következtetni.
- (18) Az ilyen bűncselekményekért a természetes és a jogi személyek vonatkozásában e bűncselekmények súlyosságának megfelelő szankciókról kell rendelkezni.
- (19) Amennyiben a terroristák toborozása vagy a terrorista kiképzésben részesítés gyermekkorú személyt céloz, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bírák ezt a körülményt figyelembe vehessék, amikor az elkövetőkre vonatkozó ítéletüket meghozzák, a bírák számára azonban nem lehet előírni az ítélet súlyosbítását. Továbbra is a bíró mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy az említett körülményt a konkrét eset egyéb tényállási elemeivel együtt miként értékeli.
- (20) Joghatósági szabályokat kell meghatározni annak biztosítására, hogy az ebben az irányelvben meghatározott bűncselekmények eredményesen üldözhetőek lehessenek. Különösen helyénvalónak tűnik joghatóságot megállapítani állampolgárságtól függetlenül a terrorista kiképzést nyújtók által elkövetett bűncselekményekre vonatkozóan, tekintettel az ilyen magatartásnak az Unió területén gyakorolt lehetséges hatásaira, valamint a terrorista kiképzésben részesítés és a terrorista kiképzésben való részvétel bűncselekménye közötti szoros, lényegi kapcsolatra.

- (21) Ahhoz, hogy biztosítani lehessen a terrorista bűncselekményekre, a terrorista csoporthoz vagy terrorista tevékenységekhez kapcsolódó bűncselekményekre vonatkozó nyomozás és a büntetőeljárás lefolytatásának sikerét, az említett bűncselekményekre vonatkozó nyomozásért és a büntetőeljárás lefolytatásáért felelős hatóságok számára lehetővé kell tenni olyan hatásos nyomozási eszközök igénybevételét, mint amelyeket a szervezett bűnözés és más súlyos bűncselekmények elleni küzdelem keretében alkalmaznak. Ezen eszközök nemzeti joggal összhangban történő igénybevételének célzottnak kell lennie és figyelembe kell vennie az arányosság elvét és a nyomozás tárgyát képező bűncselekmények jellegét és súlyosságát, továbbá tiszteletben kell tartania a személyes adatok védelméhez való jogot. Ilyen eszköznek kell tekinteni adott esetben például bármely személyes vagyontárgy átkutatását, a kommunikáció lehallgatását, a leplezett megfigyelést – az elektronikus megfigyelést is ideértve –, hangfelvételek készítését és megőrzését magán- vagy nyilvános járművekben, illetve magánhelyiségekben vagy nyilvános helyen, továbbá személyekről vizuális képek készítését és rögzítését nyilvános járművekben és nyilvános helyeken, valamint a pénzügyi nyomozásokat.

- (22) A terrorizmus elleni internetes küzdelem hatékony módja a terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszításnak minősülő online tartalom forrásnál történő eltávolítása. A tagállamoknak meg kell tenniük minden tőlük telhetőt annak érdekében, hogy a terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszításnak minősülő online tartalmak harmadik országok területén található szerverekről történő eltávolítása céljából együtt tudjanak működni ezen harmadik országokkal. Abban az esetben pedig, amikor az ilyen tartalom forrásnál történő eltávolítása nem kivitelezhető, olyan mechanizmusokat is igénybe lehet venni, amelyek blokkolják az ilyen tartalomhoz az Unió területéről történő hozzáférést. A terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszításnak minősülő online tartalmak eltávolítása, vagy amennyiben ez nem kivitelezhető, az ilyen tartalomhoz való hozzáférés blokkolása érdekében a tagállamok által ennek az irányelvnek megfelelően végrehajtott intézkedéseket az állam jogalkotási, nem jogalkotási vagy az igazságügy területét érintő fellépésekre alapozhatja. Ebben az összefüggésben ezen irányelv nem érinti az internetszolgáltatók által a szolgáltatásaikkal való visszaélések megelőzése érdekében tett önkéntes fellépést, vagy az ilyen fellépéshez a tagállamok által nyújtott támogatást, így például a terrorizmussal összefüggő tartalmak kiszűrését és megjelölését. Függetlenül attól, hogy a tagállamok az általuk alkalmazott fellépést vagy módszert milyen alapra helyezik, gondoskodniuk kell arról, hogy a felhasználók és a szolgáltatók esetében megfelelő szinten garantálva legyen a jogbiztonság és a kiszámíthatóság elvének érvényesülése, valamint arról is, hogy a nemzeti joggal összhangban biztosítva legyen a bírósági jogorvoslat lehetősége. Minden ilyen intézkedésnek figyelembe kell vennie a végfelhasználók jogait, és meg kell felelnie a hatályos jogi és igazságügyi eljárásoknak, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta).

- (23) A terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszításnak minősülő online tartalmak ezen irányelvnek megfelelően történő eltávolítása, vagy amennyiben ez nem kivitelezhető, az ilyen tartalomhoz való hozzáférés blokkolása nem érintheti a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹ meghatározott szabályokat. Nevezetesen nem írható elő a szolgáltatók számára olyan általános kötelezettség, amelynek értelmében az általuk továbbított vagy tárolt információt figyelemmel kellene kísérniük, vagy amelynek értelmében aktívan kutatniuk kellene jogellenes tevékenységre utaló tények vagy körülmények után. Ezen túlmenően a tárhelyszolgáltatókat nem lehet felelősségre vonni egészen addig, ameddig ténylegesen tudomást nem szereztek a jogellenes tevékenységről vagy információról, illetve ameddig nincsenek tudatában azoknak a tényeknek vagy körülményeknek, amelyekből nyilvánvalóvá válik, hogy jogellenes tevékenységről vagy információról van szó.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

- (24) A terrorizmus elleni hatékony küzdelem érdekében rendkívül fontos a terrorista bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása vagy az ezekkel kapcsolatos büntetőeljárás lefolytatása szempontjából az illetékes hatóságok által relevánsnak ítélt információknak az illetékes hatóságok és az uniós ügynökségek közötti cseréje. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az információcserére a nemzeti joggal és a hatályos uniós jogi kerettel, így például a 2005/671/IB határozattal, a 2007/533/IB tanácsi határozattal¹ és az (EU) 2016/681 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel² összhangban hatékonyan és kellő időben sor kerüljön. A nemzeti illetékes hatóságoknak a vonatkozó információk cseréjének mérlegelésekor figyelembe kell venniük a terrorista bűncselekmények által jelentett fenyegetés súlyosságának fokát.

¹ A Tanács 2007/533/IB határozata (2007. június 12.) a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról (HL L 205., 2007.8.7., 63. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/681 irányelve (2016. április 27.) az utas-nyilvántartási adatállománynak (PNR) a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználásáról (HL L 119., 2016.5.4., 132. o.).

- (25) A terrorizmus elleni küzdelem céljából folytatott információcsere hatályos, a 2005/671/IB határozat szerinti keretének megerősítése céljából a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóságai, például a bűnüldöző hatóságok, az ügyészek vagy a nyomozási bírák által a büntetőeljárások keretében összegyűjtött információkat hozzáférhetővé tegyék a többi olyan tagállam vonatkozó illetékes hatóságai számára, amely tagállamoknak megítélésük szerint a szóban forgó információ releváns lehet. Az ilyen releváns információnak az esettől függően tartalmaznia kell legalább az Europol vagy az Eurojust számára a 2005/671/IB határozatnak megfelelően továbbított információkat. A szóban forgó információcserére alkalmazni kell az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹ meghatározott uniós adatvédelmi szabályokat, továbbá az nem sértheti az illetékes nemzeti hatóságok között a büntetőeljárások keretében folytatott együttműködésre vonatkozó uniós szabályokat, így például a 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben² vagy a 2006/960/IB kerethatározatban meghatározott szabályokat.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

² A Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

- (26) A tagállamok illetékes hatóságai által a terrorista bűncselekményekkel összefüggésben folytatott büntetőeljárások keretében összegyűjtött releváns információkat meg kell osztani. A büntetőeljárás fogalma az eljárás valamennyi szakaszát magába foglalja, attól az időponttól kezdve, amikor valamely személyt bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak vagy vádolnak meg, egészen azon határozat jogerőre emelkedéséig, amelyben véglegesen megállapítást nyer, hogy a szóban forgó személy elkövette-e az eljárás tárgyát képező bűncselekményt.
- (27) A tagállamoknak a terrorizmus áldozatainak sajátos szükségleteit kielégítő védelmi, támogató és segítő intézkedéseket kell elfogadniuk a 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹ összhangban, és az ezen irányelvben foglalt további pontosításoknak megfelelően. A terrorizmus áldozata fogalommeghatározása a 2012/29/EU irányelv 2. cikkében szereplő fogalommeghatározás: olyan természetes személy, aki közvetlenül terrorista bűncselekmény következtében sérelmet szenvedett – ideértve a fizikai, szellemi vagy érzelmi sérülést, vagy gazdasági hátrányt; valamint a közvetlenül terrorista bűncselekmény következtében életét veszített személy családtagjai, akik e személy elhalálása folytán sérelmet szenvedtek. A terrorizmus túlélő áldozatainak az említett cikkben meghatározott családtagjai igénybe vehetik az említett irányelv szerinti áldozatsegítő szolgáltatásokat és védelmi intézkedéseket.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315., 2012.11.14., 57. o.).

- (28) Az áldozatok kártérítési igényeivel összefüggésben nyújtott segítség kiegészíti a 2004/80/EK tanácsi irányelvvel¹ összhangban a segítségnyújtó hatóságoktól kapott segítséget, továbbá nem érinti az abban foglaltakat. Mindez nem érinti a kártérítési perekben való jogi képviselőre vonatkozó nemzeti szabályokat, beleértve a költségmentességet, vagy a kártérítésre vonatkozó bármely releváns nemzeti szabályt.
- (29) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti veszélyhelyzet-reagálási infrastruktúra keretében a terrorizmus áldozatai sajátos szükségleteinek megfelelő átfogó megoldást biztosítsanak közvetlenül a terrorista támadást követően, és egészen addig ameddig az szükséges. Ennek érdekében a tagállamok létrehozhatnak egy naprakészen tartott és az összes releváns információt tartalmazó internetes oldalt, valamint az áldozatok és a családtagjaik számára pszichológiai elsősegélyt és érzelmi támogatást nyújtó veszélyhelyzeti támogatási központot alakíthatnak ki. A vonatkozó tagállami kezdeményezéseket a rendelkezésre álló közös segítségnyújtási mechanizmusok és az uniós szinten elérhető erőforrások teljes körű igénybevételel kell megvalósítani. A segítő szolgálatoknak figyelembe kell venniük, hogy a terrorizmus áldozatainak sajátos szükségletei idővel változhatnak. Ezzel összefüggésben a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a segítő szolgálatok elsődlegesen legalább a terrorizmus legsérülékenyebb áldozatainak érzelmi és pszichológiai szükségleteivel foglalkozzanak, és a terrorizmus valamennyi áldozatát tájékoztassák arról, hogy további érzelmi és pszichológiai segítség – többek között traumakezelés és tanácsadás – vehető igénybe.

¹ A Tanács 2004/80/EK irányelve (2004. április 29.) a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről (HL L 261., 2004.8.6., 15. o.).

- (30) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a terrorizmus valamennyi áldozata hozzáférjen az áldozatok jogaira, valamint a terrorista bűncselekmény elkövetésének helye szerinti tagállamban rendelkezésre álló segítő szolgálatokra és kárenyhítési rendszerekre vonatkozó információkhoz. Az érintett tagállamoknak meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket az egymással való együttműködésük elősegítése érdekében, hogy a terrorizmus azon áldozatai, akiknek a lakóhelye a terrorista bűncselekmény elkövetési helyétől eltérő tagállamban található, ténylegesen hozzáférjenek az említett információkhoz. A tagállamoknak ezenfelül biztosítaniuk kell, hogy a terrorizmus áldozatai a lakóhelyük szerinti tagállamban igénybe vehessenek hosszú távú segítő szolgáltatásokat, még ha a terrorista bűncselekmény egy másik tagállamban történt is.
- (31) Az Európai Uniónak a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelemre irányuló 2014-es felülvizsgált stratégiájában, valamint az Európai Unió Tanácsának és a Tanács keretében ülésező tagállamoknak a terrorizmushoz és erőszakos szélsőségesességhez vezető radikalizálódással szembeni büntető igazságszolgáltatási intézkedések megerősítéséről szóló 2015-ös következtetésében foglaltaknak megfelelően a radikalizálódás és a terroristatoborzás – beleértve az online radikalizálódást is – megelőzéséhez hosszú távú, proaktív és átfogó megközelítésre van szükség. Ennek a megközelítésnek a keretében a büntető igazságszolgáltatás területét érintő intézkedéseket az oktatás, a társadalmi befogadás és integráció területét érintő szakpolitikákkal, valamint hatékony deradikalizációs vagy a terrorizmustól való elszakadást elősegítő, továbbá kilépési vagy rehabilitációs programok biztosításával kell kiegészíteni többek között a börtönökben és a pártfogó felügyelet keretében is. A tagállamoknak meg kell osztaniuk egymással az ezen a területen végrehajtott hatékony intézkedésekkel és projektekkel kapcsolatos bevált gyakorlatokat, és különösen azokat, amelyeket a külföldi terrorista harcosokkal, valamint a háborús térségekből visszatérő terrorista harcosokkal összefüggésben hajtanak végre, adott esetben a Bizottsággal, valamint a vonatkozó uniós ügynökségekkel és szervezetekkel közösen.

- (32) A tagállamoknak úgy kell végrehajtaniuk a terrorizmushoz vezető radikalizálódás megelőzése és az ellene folytatott küzdelem területével összefüggő erőfeszítéseiket, hogy koordinálják azokat, megosztják az információkat és a nemzeti megelőzési szakpolitikájuk keretében gyűjtött tapasztalataikat, valamint a saját igényeik, céljaik és képességeik figyelembevételével és a saját tapasztalataikra építve végrehajtják, vagy adott esetben aktualizálják a nemzeti megelőzési szakpolitikájukat. A Bizottságnak adott esetben támogatást kell nyújtania a nemzeti, regionális és helyi hatóságoknak a megelőzési szakpolitikák kialakításához.
- (33) A tagállamoknak az egyes tagállamok releváns szükségleteinek és sajátos körülményeinek függvényében támogatást kell nyújtaniuk azoknak a szakembereknek, ideértve a civil társadalmi partnereket is, akik kapcsolatba kerülhetnek radikális eszmékre fogékony személyekkel. Ilyen támogató intézkedések magukba foglalhatnak különösen olyan képzést és tudatosságnövelő intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy ezek a személyek felismerjék a radikalizálódás jeleit és képesek legyenek azokra megfelelően reagálni. Adott esetben ezeket az intézkedéseket magánvállalkozásokkal, megfelelő civil társadalmi szervezetekkel, a helyi közösségekkel és más érdekelt felekkel együttműködve kell megvalósítani.
- (34) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az uniós szinten harmonizált szabályok szükségessége miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett 5. cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (35) Ez az irányelv tiszteletben tartja az EUSZ 2. cikkében elismert elveket, tiszteletben tartja az alapvető jogokat és szabadságokat, és figyelembe veszi a különösen a Charta által elismert elveket, így a Charta II., III., V. és VI. címében foglaltakat, amelyek tartalmazzák többek között a szabadsághoz és biztonsághoz való jogot, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, az egyesülés szabadságát és a gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadságot, a megkülönböztetés különösen a faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény alapján történő általános tilalmát, a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a bűncselekmények és a büntetések törvényességének és arányosságának elvét, amely kiterjed a büntetőjog pontosságára, egyértelműségére és előreláthatóságára vonatkozó követelményekre is, az ártatlanság vélelmét, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 21. cikkének (1) bekezdése és a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ szerinti mozgásszabadságot. Ezt az irányelvet az említett jogokkal és alapelvekkel összhangban kell végrehajtani, figyelembe véve továbbá az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és a nemzetközi jog szerint fennálló más emberi jogi kötelezettségeket.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.).

- (36) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak az uniós jog értelmében a büntetőeljárások során a gyanúsítottak vagy a vádlottak eljárási jogaival kapcsolatban fennálló kötelezettségeit.
- (37) Ez az irányelv nem vonhatja maga után a nemzetközi jog, ezen belül is a nemzetközi humanitárius jog alapján fennálló tagállami jogok, kötelezettségek és felelősségi körök módosulását. Nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá sem a fegyveres erők által fegyveres konfliktusok idején elkövetett azon cselekmények, amelyekre a nemzetközi humanitárius jog irányadó, annak megfelelően, ahogy az említett jogterület ezeket a fogalmakat értelmezi, sem pedig egy állam katonai erői által hivatalos kötelezettségeik teljesítése során elkövetett cselekmények, amennyiben azokra a nemzetközi jog egyéb szabályai irányadók.
- (38) A nemzetközi jog, többek között a nemzetközi humanitárius jog által elismert pártatlan humanitárius szervezetek által végzett humanitárius tevékenységek nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, figyelembe véve az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatát is.
- (39) Az ezen irányelv alapján elfogadott büntetőjogi intézkedések végrehajtásának arányosnak kell lennie a bűncselekmény jellegével és körülményeivel az elérni kívánt törvényes célok és azoknak a demokratikus társadalomban való szükségessége tekintetében, valamint ki kell zárnia az önkényesség, a rasszizmus és a megkülönböztetés bármely formáját.

- (40) Ennek az irányelvnek egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mintha a tudományos, kutatási vagy tájékoztatási célú információterjesztés szűkítésére vagy korlátozására irányulna. Az érzékeny politikai témákról folytatott nyilvános viták során kifejtett radikális, vitatkozó vagy vitatható álláspontok nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, illetve különösen nem tartoznak bele a terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszítás fogalmába.
- (41) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (42) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (43) Ezen irányelv ezért felváltja a 2002/475/IB kerethatározatot azon a tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, és módosítja a 2005/671/IB határozatot,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg a terrorista bűncselekmények fogalommeghatározása, és a terrorista bűncselekmények, a terrorista csoporthoz kapcsolódó bűncselekmények valamint a terrorista tevékenységekhez kapcsolódó bűncselekmények terén a szankciókat érintően, továbbá intézkedéseket határoz meg a terrorizmus áldozatainak védelmére és támogatására, valamint az áldozatoknak való segítségnyújtásra vonatkozóan.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „pénzeszközök”: a materiális vagy immateriális, ingó vagy ingatlan eszközök bármilyen típusa azok szerzésének módjára való tekintet nélkül, továbbá bármilyen – akár elektronikus, akár digitális – formában lévő olyan jogi dokumentum vagy okirat, amely az ezen eszközökre vonatkozó jogcímet vagy érdekeltséget bizonyítja, többek között, de nem kizárólag bankhitelek, utazási csekkek, bankcsekkek, átutalási megbízások, részvények, értékpapírok, kötvények, váltók, hitellevelek;

2. „jogi személy”: minden, az alkalmazandó jog értelmében jogi személyiséggel rendelkező jogalany, kivéve az államokat és a közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületeket, valamint a közjogi nemzetközi szervezeteket;
3. „terrorista csoport”: kettőnél több személyből álló, hosszabb időre, szervezett terrorista bűncselekmények elkövetése végett összehangoltan működő csoport; „szervezett csoport”: olyan csoport, amelyet nem egy bűncselekmény közvetlen elkövetésére hoztak létre alkalomszerű jelleggel, és amelyben a tagoknak nincs szükségképpen formálisan meghatározott szerepe, illetve nem szükséges a tagság folyamatossága vagy a fejlett struktúra.

II. CÍM

TERRORISTA BŰNCSELEKMÉNYEK ÉS TERRORISTA CSOPORTHOZ KAPCSOLÓDÓ BŰNCSELEKMÉNYEK

3. cikk

Terrorista bűncselekmények

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy terrorista bűncselekményként határozzák meg a nemzeti jogban bűncselekményként meghatározott következő olyan szándékos cselekményeket, amelyek jellegük vagy összefüggéseik folytán komoly kárt okozhatnak egy államnak vagy egy nemzetközi szervezetnek, amennyiben azokat a (2) bekezdésben felsorolt célok egyike véghezvitelének az érdekében követik el:
 - a) személy élete elleni támadás, amely halált okozhat;

- b) személy testi épsége elleni támadás;
- c) emberrablás vagy túszejtés;
- d) kormányzati létesítmény vagy közintézmény, közlekedési rendszer, infrastrukturális létesítmény – beleértve az informatikai rendszert is –, a kontinentális talapzaton rögzített építmény, közterület vagy magántulajdon olyan súlyos megrongálása, amely emberi életet veszélyeztethet vagy jelentős gazdasági veszteséget idézhet elő;
- e) légi jármű, vízi jármű vagy más tömegközlekedési, illetve áruszállító eszköz hatalomba kerítése;
- f) robbanóanyag vagy lőfegyver, ideértve a vegyi, biológiai, radiológiai vagy nukleáris fegyvereket, előállítás, birtoklása, megszerzése, szállítása, rendelkezésre bocsátása vagy felhasználása, valamint a vegyi, biológiai, radiológiai vagy nukleáris fegyverekkel kapcsolatos kutatás és fejlesztés;
- g) veszélyes anyag kiengedése, vagy tűzvész, árvíz vagy robbanás előidézése, amely emberi életet veszélyeztet;
- h) a víz- vagy áramellátásnak, illetve más létfontosságú természeti erőforrás ellátásának olyan megzavarása vagy megszakítása, ami emberi életet veszélyeztet;

- i) a 2013/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 4. cikkében említett, rendszert érintő jogellenes beavatkozás azokban az esetekben, amelyekre az említett irányelv 9. cikkének (3) bekezdése vagy 9. cikke (4) bekezdésének b) vagy c) pontja alkalmazandó, valamint a 2013/40/EU irányelv 5. cikkében említett, adatot érintő jogellenes beavatkozás azokban az esetekben, amelyekre az említett irányelv 9. cikke (4) bekezdésének c) pontja alkalmazandó;
 - j) az a)–i) pontban felsorolt cselekmények elkövetésével való fenyegetés.
- (2) Az (1) bekezdésben említett célok az alábbiak:
- a) a lakosság súlyos megfélemlítése;
 - b) egy kormány vagy egy nemzetközi szervezet jogellenes kényszerítése arra, hogy az valamilyen intézkedést tegyen meg vagy ne tegyen meg;
 - c) egy ország vagy egy nemzetközi szervezet alapvető politikai, alkotmányos, gazdasági vagy társadalmi struktúráinak súlyos destabilizálása vagy lerombolása.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/40/EU irányelve (2013. augusztus 12.) az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 218., 2013.8.14., 8. o.).

4. cikk

Terrorista csoporthoz kapcsolódó bűncselekmények

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendőek legyenek az alábbi cselekmények:

- a) terroristá csoport irányítása;
- b) terroristá csoport tevékenységében való részvétel, beleértve információk vagy anyagi források szolgáltatását vagy a terroristá csoport tevékenységeinek bármilyen módon történő finanszírozását is, annak tudatában, hogy ez a részvétel hozzájárul a terroristá csoport büntetendő tevékenységeihez.

III. CÍM

TERRORISTA TEVÉKENYSÉGEKHEZ KAPCSOLÓDÓ BŰNCSELEKMÉNYEK

5. cikk

Terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszítás

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyen valamely üzenetnek azzal a szándékkal való terjesztése vagy egyéb módon a nyilvánosság számára – bármilyen eszköz révén akár online, akár offline módon történő – hozzáférhetővé tétele, hogy a 3. cikk (1) bekezdésének a)–i) pontjában felsorolt bűncselekmények valamelyikének elkövetésére felbujtsa, amennyiben ez a magatartás közvetlenül vagy közvetve – például a terrorista cselekmények dicsőítése révén – szorgalmazza a terrorista bűncselekmények elkövetését, és ezáltal annak veszélyével jár, hogy sor kerülhet egy vagy több ilyen bűncselekmény elkövetésére.

6. cikk

Terroristák toborzása

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyen más személyeknek a 3. cikk (1) bekezdésének a)–i) pontjában vagy a 4. cikkben felsorolt bűncselekmények egyikének elkövetésére vagy elkövetésében való közreműködésre való felhívása.

7. cikk

Terrorista kiképzésben részesítés

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyen a robbanóanyagok, tűzfegyverek vagy más fegyverek, mérgező vagy veszélyes anyagok készítésére vagy használatára, vagy más különleges módszerek vagy technikák alkalmazására vonatkozó útmutatás adása a 3. cikk (1) bekezdésének a)–i) pontjában felsorolt bűncselekmények valamelyikének elkövetése vagy abban való közreműködés céljából, amennyiben arra annak tudatában kerül sor, hogy az átadott ismereteket e célokra kívánják felhasználni.

8. cikk

Terrorista kiképzésben való részvétel

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyen a robbanóanyagok, tűzfegyverek vagy más fegyverek, mérgező vagy veszélyes anyagok készítésére vagy használatára, vagy más különleges módszerek vagy technikák alkalmazására vonatkozó útmutatás igénybevétele a 3. cikk (1) bekezdésének a)–i) pontjában felsorolt bűncselekmények valamelyikének elkövetése vagy abban való közreműködés céljából.

9. cikk

Terrorizmus céljából való utazás

- (1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyen az adott tagállamtól eltérő országba az alábbi célokból történő utazás: a 3. cikkben említett valamely terrorista bűncselekmény elkövetése vagy abban való közreműködés; terrorista csoport tevékenységében való, a 4. cikkben említett részvétel, annak tudatában, hogy ez a részvétel hozzá fog járulni az adott csoport büntetendő tevékenységeihez; a 7. cikk szerinti terrorista kiképzésben részesítés vagy a 8. cikk szerinti terrorista kiképzésben való részvétel.
- (2) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyen az alábbi magatartások valamelyike:
 - a) az adott tagállamba az alábbi célokból történő utazás: a 3. cikkben említett valamely terrorista bűncselekmény elkövetése vagy abban való közreműködés; terrorista csoport tevékenységében való, a 4. cikkben említett részvétel, annak tudatában, hogy ez a részvétel hozzá fog járulni az adott csoport büntetendő tevékenységeihez; a 7. cikk szerinti terrorista kiképzésben részesítés vagy a 8. cikk szerinti terrorista kiképzésben való részvétel; vagy

- b) az adott tagállamba a 3. cikkben említett valamely terrorista bűncselekmény elkövetésének vagy az abban való közreműködésnek a szándékával beutazó személy által végzett előkészületi cselekmények.

10. cikk

Terrorizmus céljából való utazás szervezése vagy egyéb módon történő elősegítése

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyen minden olyan cselekmény, amely segítséget nyújt valamely személynek a 9. cikk (1) bekezdésében és a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett terrorizmus céljából történő utazásához azáltal, hogy az említett utazást szervezi vagy azt elősegíti, és amelyre annak tudatában kerül sor, hogy a segítség az említett célt szolgálja.

11. cikk

A terrorizmus finanszírozása

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendő legyen pénzeszközök bármely módon, közvetve vagy közvetlenül, azzal a szándékkal, illetve annak tudatában történő rendelkezésre bocsátása vagy gyűjtése, hogy e pénzeszközöket részben vagy egészben a 3–10. cikkben említett bűncselekmények bármelyikének elkövetésére vagy az abban való közreműködésre használják fel.

- (2) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett terrorizmusfinanszírozás a 3., 4. és 9 cikkben foglalt bűncselekmények valamelyikét érinti, nem szükséges, hogy a pénzeszközöket akár részben, akár egészben e bűncselekmények bármelyikének elkövetésére vagy az azokban való közreműködésre ténylegesen felhasználják, valamint az sem szükséges, hogy az elkövetőnek tudomása legyen arról, hogy a pénzeszközöket konkrétan mely bűncselekményre vagy bűncselekményekre fogják fordítani.

12. cikk

Terrorista tevékenységekhez kapcsolódó egyéb bűncselekmények

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az alábbi szándékos cselekmények terrorista tevékenységhez kapcsolódó bűncselekménynek minősüljenek:

- a) a lopás minősített esete a 3. cikkben felsorolt bűncselekmények valamelyikének elkövetése céljából;
- b) zsarolás a 3. cikkben felsorolt bűncselekmények valamelyikének elkövetése céljából;
- c) hivatalos okmányok hamisítása vagy felhasználása a 3. cikk (1) bekezdésének a)–i) pontjában, a 4. cikk b) pontjában és a 9. cikkben felsorolt bűncselekmények valamelyikének elkövetése céljából.

IV. CÍM

A TERRORISTA BŰNCSELEKMÉNYEKKEL, A TERRORISTA CSOPORTHOZ KAPCSOLÓDÓ BŰNCSELEKMÉNYEKKEL ÉS A TERRORISTA TEVÉKENYSÉGEKHEZ KAPCSOLÓDÓ BŰNCSELEKMÉNYEKKEL KAPCSOLATOS ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Terrorista bűncselekményekkel való kapcsolat

A terrorista bűncselekmény ténylegesen elkövetése nem szükséges feltétele annak, hogy a 4. cikkben vagy a III. címben említett bűncselekmények büntetendőnek minősüljenek, az 5–10. és a 12. cikkben említett bűncselekmények büntetendővé minősítésének szempontjából pedig szintén nem tekintendő szükséges feltételnek az ebben az irányelvben meghatározott valamely más konkrét bűncselekmény vonatkozásában fennálló kapcsolat megállapítása.

14. cikk

Bűnsegély, felbujtás, kísérlet

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3–8., a 11 és a 12. cikkben említett bűncselekményekhez nyújtott bűnsegély büntetendő legyen.

- (2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3–12. cikkben említett bűncselekményekre való felbujtás büntetendő legyen.
- (3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3., 6., 7. cikkben, a 9. cikk (1) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, valamint a 11. és 12. cikkben említett bűncselekmények elkövetésének kísérlete – a 3. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerinti birtoklás és a 3. cikk (1) bekezdésének j) pontjában említett bűncselekmény kivételével – büntetendő legyen.

15. cikk

Természetes személyekkel szembeni szankciók

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3–12. és a 14. cikkben említett bűncselekményeket olyan hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal büntessék, amelyek átadást vagy kiadást eredményezhetnek.
- (2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikkben említett terrorista bűncselekmények és a 14. cikkben említett bűncselekmények, amennyiben azok terrorista bűncselekményekhez kapcsolódnak, súlyosabb szabadságvesztéssel legyenek büntetendők, mint amelyek a nemzeti jog alapján az ilyen bűncselekményekre a 3. cikk értelmében szükséges különös szándék hiányában kiszabhatók, kivéve, ha a kiszabható büntetések már a nemzeti jog szerinti legsúlyosabb büntetések.

- (3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 4. cikkben felsorolt bűncselekmények olyan szabadságvesztéssel legyenek büntetendők, amelynek felső határa a 4. cikk a) pontjában említett bűncselekmény esetében legalább tizenöt év, a 4. cikk b) pontjában felsorolt bűncselekmények esetében pedig legalább nyolc év. Amennyiben a 3. cikk (1) bekezdésének j) pontjában említett terrorista bűncselekményt a 4. cikk a) pontjában említett terrorista csoportot irányító személy követi el, a kiszabható szabadságvesztés büntetés felső határa legalább nyolc év.
- (4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy amennyiben a 6. vagy a 7. cikkben említett valamely bűncselekmény gyermekkorú személyre irányul, ezt a körülményt – a nemzeti joggal összhangban – a büntetéskiszabás során figyelembe lehessen venni.

16. cikk

Enyhítő körülmények

A tagállamok meghozhatják a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 15. cikkben említett büntetések enyhíthetők legyenek, ha az elkövető:

- a) felhagy a terrorista tevékenységgel; és

- b) a közigazgatási vagy az igazságügyi hatóságoknak olyan információkat szolgáltat, amelyeket azok egyébként nem tudnának megszerezni, ezzel segítve őket az alábbiakban:
- i. a bűncselekmény következményeinek megakadályozása vagy enyhítése;
 - ii. a többi elkövető személyazonosságának megállapítása vagy azok bíróság elé állítása;
 - iii. bizonyíték megszerzése; vagy
 - iv. a 3–12. és a 14. cikkben említett további bűncselekmények elkövetésének megakadályozása.

17. cikk

Jogi személyek felelőssége

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3–12. és a 14. cikkben említett bármely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:
- a) a jogi személy képviselőjének joga;
 - b) a jogi személy nevében való döntéshozatal joga;
 - c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának joga.

- (2) A tagállamok továbbá meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, amennyiben valamely, az e cikk (1) bekezdésében említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya lehetővé tette, hogy az adott jogi személy javára egy neki alárendelt személy a 3–12. és a 14. cikkben említett valamely bűncselekményt elkövesse.
- (3) A jogi személyeknek az e cikk (1) és (2) bekezdése alapján fennálló felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárást azon természetes személyek ellen, akik a 3–12. és a 14. cikkben említett bűncselekmények valamelyikét tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként követik el.

18. cikk

Jogi személyekkel szembeni szankciók

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 17. cikk alapján felelősséggel tartozó jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen sújtható, amely szankciókba beletartoznak a büntetőjogi vagy nem büntetőjogi jellegű pénzbeli szankciók és bele tartozhatnak egyéb szankciók is, mint például:

- a) kizárás az állami kedvezményekből és támogatásokból;
- b) valamely üzleti tevékenység gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
- c) bírósági felügyelet alá helyezés;
- d) bíróság által elrendelt felszámolás;

- e) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

19. cikk

Joghatóság és büntetőeljárás alá vonás

- (1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy megállapítsa a 3–12. és a 14. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozó joghatóságát, amennyiben:
- a) a bűncselekményt egészben vagy részben a területén követték el;
 - b) a bűncselekményt a lobogója alatt közlekedő hajó vagy a tagállamban lajstromozott légi jármű fedélzetén követték el;
 - c) az elkövető az adott tagállam állampolgára vagy a területén lakóhellyel rendelkező személy;
 - d) a bűncselekményt az adott tagállam területén letelepedett jogi személy javára követték el;
 - e) a bűncselekményt az adott tagállam intézményei vagy lakossága ellen, illetve az Unió olyan intézménye, szerve vagy hivatala ellen követték el, amelynek az adott tagállamban van a székhelye.

Minden tagállam kiterjesztheti joghatóságát, ha a bűncselekményt egy másik tagállam területén követték el.

- (2) Azokban az esetekben, amikor ezen cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó, minden tagállam kiterjesztheti joghatóságát a 7. cikkben említett terrorista kiképzésben való részesítésre vonatkozóan, ha az elkövető az adott állam állampolgárai vagy a területén lakóhellyel rendelkező személyeket részesíti kiképzésben. A tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot.
- (3) Ha a bűncselekmény több tagállam joghatósága alá tartozik, és ugyanazon tények alapján az érintett tagállamok bármelyike jogszerűen eljárhat, az érintett tagállamok együttműködnek annak eldöntésében, hogy melyikük folytassa le a büntetőeljárást az elkövetővel szemben annak érdekében, hogy az eljárást lehetőleg egyetlen tagállamban összpontosítsák. Ebből a célból a tagállamok igénybe vehetik az Eurojustot az igazságügyi hatóságaik közötti együttműködés elősegítése és fellépésük koordinálása érdekében.

Az eljáró tagállam megállapítása a következő tényezők figyelembevételével történik:

- a) az a tagállam, amelynek területén a bűncselekményt elkövették;
- b) az a tagállam, amelynek az elkövető az állampolgára vagy a területén lakóhellyel rendelkező személy;
- c) az az ország, ahonnan az áldozatok származnak;
- d) az a tagállam, amelynek területén az elkövetőt megtalálták.

- (4) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3–12. és a 14. cikkben említett bűncselekményekre nézve azokban az esetekben is megállapítsa joghatóságát, amikor megtagadja az ilyen bűncselekménnyel gyanúsított vagy azért elítélt személynek egy másik tagállam vagy harmadik ország részére történő átadását vagy kiadatását.
- (5) Minden tagállam biztosítja, hogy joghatósága kiterjedjen azokra az esetekre, amikor a 4. vagy a 14. cikkben említett bűncselekményeket egészben vagy részben az adott tagállam területén követték el, függetlenül a terrorista csoport székhelyétől vagy a büntetendő tevékenység folytatásának a helyszínétől.
- (6) Ez a cikk nem zárja ki a tagállam nemzeti jogának megfelelő büntető joghatóság gyakorlását.

20. cikk

Nyomozási eszközök és elkobás

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a szervezett bűnözés vagy egyéb súlyos bűncselekmények esetében alkalmazottakhoz hasonló hatékony nyomozási eszközök álljanak a 3–12. cikkben említett bűncselekmények ügyében folytatott nyomozásért és büntetőeljárás lefolytatásáért felelős személyek, egységek vagy szolgálatok rendelkezésére.

- (2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy illetékes hatóságai a 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹ összhangban befagyasszák, illetve – adott esetben – elkobozzák az ezen irányelvben említett bármely bűncselekményből vagy bűncselekményben való közreműködésből származó jövedelmet, valamint az ilyen bűncselekmények elkövetéséhez vagy az abban való közreműködéshez felhasznált vagy felhasználni szándékozott eszközöket.

21. cikk

A nyilvános uszításnak minősülő online tartalmakkal szembeni intézkedések

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket az 5. cikkben említett terrorista bűncselekmények elkövetésére való nyilvános uszításnak minősülő online tartalmak azonnali eltávolításának biztosítására, amennyiben azok a területükön üzemeltetett szerveren találhatók. A tagállamok továbbá arra is törekszenek, hogy a területükön kívül üzemeltetett szerverekről is eltávolíttassák az ilyen tartalmakat.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett tartalmak forrásnál való eltávolítása nem kivitelezhető, a tagállamok intézkedéseket hozhatnak annak érdekében, hogy a területükön található internetfelhasználók tekintetében blokkolják az említett tartalomhoz való hozzáférést.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve (2014. április 3.) a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

- (3) Az eltávolítást és a blokkolást szolgáló intézkedéseket átlátható eljárásoknak kell megelőzniük, és megfelelő biztosítékokat kell nyújtani, különösen annak biztosítása érdekében, hogy az említett intézkedések szükségesek és arányosak legyenek, valamint hogy a felhasználókat tájékoztassák az intézkedések okáról. Az eltávolítással és a blokkolással kapcsolatos biztosítékok között szerepelnie kell a bírósági jogorvoslat lehetőségének is.

22. cikk

A 2005/671/IB határozat módosítása

A 2005/671/IB határozat a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) „terrorista bűncselekmény”: az (EU) 2017/... európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁺említett bűncselekmények;”

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/... irányelve (...) a terrorizmus elleni küzdelemről, a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a terrorista bűncselekményekre vonatkozó információcseréről és együttműködésről szóló 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL ...).”;

⁺ HL: kérjük, illesszék be ezen irányelv számát és egészítsék ki a lábegyzetet.

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Valamennyi tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy amennyiben illetékes hatóságai terrorista bűncselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárás során olyan releváns információkhoz jutnak, amelyek felhasználhatók lehetnek az (EU) 2017/... irányelvben⁺ említett terrorista bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és az elkövetők büntetőeljárás alá vonása során, a lehető leghamarabb hozzáférhetővé teszik azokat – kérésre vagy saját kezdeményezésre – más tagállamok illetékes hatóságai számára, a nemzeti joggal és a vonatkozó nemzetközi jogi eszközökkel összhangban.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(7) A (6) bekezdés nem alkalmazandó, ha az információk megosztása veszélyeztetné valamely folyamatban lévő nyomozás sikerét vagy egy személy biztonságát, illetve ha ellentétes lenne az érintett tagállam alapvető biztonsági érdekeivel.

(8) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy illetékes hatóságaik a (6) bekezdésben említett információk kézhezvételét követően – amennyiben szükséges – időben intézkedjenek, a nemzeti joggal összhangban.”.

⁺ HL: kérjük, illesszék be ezen irányelv számát.

23. cikk

Alapvető jogok és szabadságok

- (1) Ez az irányelv nem módosítja az alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának az EUSZ 6. cikkében előírt kötelezettségét.
- (2) A tagállamok a sajtószabadsággal és az egyéb tömegtájékoztatás szabadságával kapcsolatos, a sajtó és az egyéb média jogait és felelősségét, valamint a kapcsolódó eljárási garanciákat szabályozó alapelvek által megkövetelt és azokkal összhangban álló feltételeket állapíthatnak meg, amennyiben az említett feltételek a felelősség megállapítására vagy korlátozására vonatkoznak.

V. CÍM

A TERRORIZMUS ÁLDOZATAINAK VÉDELME, TÁMOGATÁSÁRA ÉS JOGAIRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

A terrorizmus áldozatainak nyújtott segítség és támogatás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás vagy büntetőeljárás megindítása ne függjön a terrorizmus áldozatainak vagy a bűncselekmény által érintett egyéb személynek a bejelentésétől vagy feljelentésétől, legalábbis akkor, ha a cselekményt a tagállam területén követték el.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a terrorizmus áldozatai sajátos szükségleteinek megfelelő segítő szolgálatok működjenek a 2012/29/EU irányelvvel összhangban, valamint azt, hogy azok a terrorista támadást követően azonnal, és egészen addig amíg az szükséges a terrorizmus áldozatainak rendelkezésére álljanak. Az említett szolgálatokat az általános áldozatsegítő szolgálatokon túl vagy azok szerves részeként kell biztosítani, mely utóbbiak a szaksegítséget nyújtó, már létező szervezetekhez is fordulhatnak.
- (3) A segítő szolgálatoknak segítséget és támogatást kell tudniuk nyújtani a terrorizmus áldozatainak azok sajátos szükségleteiknek megfelelő módon. A szolgálatoknak bizalmasnak, díjmentesnek és a terrorizmus valamennyi áldozata számára könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük. A szolgálatoknak különösen a következőket kell nyújtaniuk:
- a) érzelmi és pszichológiai segítség, például traumakezelés és tanácsadás;
 - b) tanácsadás és tájékoztatás minden releváns jogi, gyakorlati vagy pénzügyi kérdésre vonatkozóan, beleértve a terrorizmus áldozatainak a tájékoztatáshoz való joguk gyakorlásának megkönnyítését a 26. cikkben foglaltaknak megfelelően;
 - c) segítségnyújtás a terrorizmus áldozatai számára az adott tagállam nemzeti joga alapján rendelkezésre álló kártérítési igényeket illetően.

- (4) A tagállamoknak a nemzeti veszélyhelyzet-reagálási infrastruktúra keretében biztosítják olyan mechanizmusok és protokollok rendelkezésre állását, amelyek lehetővé teszik, hogy a segítő szolgálatok a terrorizmus áldozatai számára hozzáférhetők legyenek. Az említett mechanizmusokban vagy protokollokban elő kell irányozni az érintett hatóságok, ügynökségek és szervek közötti koordinációt, hogy azok a terrorizmus áldozatainak és családtagjaiknak szükségleteit közvetlenül a terrorista támadást követően, illetve egészen addig, amíg az szükséges átfogó módon kielégíthessék, beleértve az áldozatok és családtagjaik azonosítását, illetve az áldozatokkal és családtagjaikkal való kommunikációt megkönnyítő megfelelő eszközöket.
- (5) A tagállamoknak biztosítják, hogy a terrorizmus áldozatai közvetlenül a terrorista támadást követően, illetve egészen addig amíg az szükséges megfelelő orvosi ellátásban részesüljenek. A tagállamoknak jogukban áll a terrorizmus áldozatainak orvosi ellátását a saját nemzeti egészségügyi rendszerüknek megfelelően megszervezni.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a terrorizmus áldozatai a 2012/29/EU irányelv 13. cikkével összhangban jogi segítségnyújtáshoz jussanak, amennyiben a büntetőeljárásban részt vevő fél jogállásával rendelkeznek. A tagállamok biztosítják, hogy azok a feltételek és eljárási szabályok, amelyek mellett a terrorizmus áldozatai a nemzeti joggal összhangban jogi segítségnyújtáshoz juthatnak, kellően tükrözzék a bűncselekmény súlyosságát és körülményeit.
- (7) Ez az irányelv a 2012/29/EU irányelvben foglalt intézkedéseken felül és azok sérelme nélkül alkalmazandó.

25. cikk

A terrorizmus áldozatainak védelme

A tagállamok biztosítják, hogy a 2012/29/EU irányelvvel összhangban rendelkezésre álljanak a terrorizmus áldozatainak és a családtagjaiknak védelmét szolgáló intézkedések. Annak meghatározásakor, hogy a büntetőeljárás során esetükben alkalmazzanak-e, illetve milyen mértékben alkalmazzanak védelmi intézkedéseket, külön figyelmet kell fordítani a megfélemlítés és a megtorlás veszélyére, valamint arra, hogy – a kihallgatás és a vallomástétel során is – meg kell óvni a terrorizmus áldozatainak méltóságát és testi épségét.

26. cikk

A terrorizmus más tagállamban lakóhellyel rendelkező áldozatainak jogai

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a terrorizmus azon áldozatai, akiknek lakóhelye a terrorista bűncselekmény elkövetési helyétől eltérő tagállamban található, hozzáférjenek a jogaikra vonatkozó információkhoz, a rendelkezésre álló segítő szolgálatokhoz és kárenyhítési rendszerekhez abban a tagállamban, ahol a terrorista bűncselekményt elkövették. Az érintett tagállamok e tekintetben olyan megfelelő lépéseket tesznek, amelyek megkönnyítik az illetékes hatóságok vagy a szaksegítséget nyújtó szervezeteik közötti együttműködést annak érdekében, hogy garantálják a terrorizmus áldozatai tényleges hozzáférését ezekhez az információkhoz.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a terrorizmus valamennyi áldozata a lakóhelye szerinti tagállam területén akkor is hozzáférjen a 24. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott segítséghez és segítő szolgálatokhoz, ha a terrorista bűncselekményt egy másik tagállamban követték el.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. cikk

A 2002/475/IB kerethatározat felváltása

Ezen irányelv felváltja a 2002/475/IB kerethatározatot azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, nem érintve a kerethatározatnak a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.

Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, a 2002/475/IB kerethatározatra való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

28. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek ...[ezen irányelv elfogadását követően 18 hónappal]-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb intézkedéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

29. cikk

Jelentéstétel

- (1) A Bizottság ... [36 hónappal ezen irányelv elfogadásának időpontját követően]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben hozták meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek.

- (2) A Bizottság ... [54 hónappal ezen irányelv elfogadásának időpontját követően]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli ezen irányelvnek a a terrorizmus elleni küzdelemben játszott szerepét. A jelentésnek ki kell terjednie ezen irányelvnek az alapvető jogokra és szabadságokra – köztük a megkülönböztetésmentességre, a jogállamiságra – valamint a terrorizmus áldozatai számára biztosított védelmi szintre és a számukra nyújtott segítség szintjére gyakorolt hatására is. A Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által a 2005/671/IB határozat értelmében szolgáltatott információkat és minden olyan releváns egyéb információt, amelyek a hatásköröknek az ezen irányelv átültetéséhez és végrehajtásához kapcsolódó, terrorizmus elleni jogszabályok keretében való gyakorlására vonatkoznak. A Bizottság ennek az értékelésnek az alapján szükség esetén megfelelő nyomon követési intézkedésekről dönt.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

31. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök
